

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 23. Persecutio Universalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 355.

nam minas ingerere non destitit, vias nocendi quærens, & quamvis nulla persequendi Osum occasio inveniri posset, nisi quod alios Episcopos, præcipue in Hispania, commoneret, ne S. Athanasii innocentiam desererent, tamen Constantius, rursus adduci iustum, nulla habitæ ætatis ejus reverentia, nam annum plus minus centesimum agebat, anno integro Sirmii captivum tenuit.

§. XXIII.

Persecutio universalis.

Ibid. p. 829. Tum vero Ariani in omnes universim Catholicos furere cœperunt. Constantius Imperator in omnes Provincias ad Episcopos, & Judices mandata minantia mittebat; Episcopi jubebantur contra S. Athanasium subscribere, & cum Arianis communicare, indicta ipsis proscriptionis pœna, populis autem, qui ad ipsorum Ecclesiam convenirent, carcere, afflictione corporali, & bonorum suorum privatione. Judicibus, ut hæc exequerentur, præcipiebatur, & ne segnes esse possent, qui missi ad eos veniebant, socios habebant Clericos Ursacii, & Valentis, qui tarde Imperatoris mandata curantes denuntiarent. Omnis generis hæreticis libertas erat suas blasphemias publice docendi, soli Catholici premebantur.

bantur. Multi igitur Episcopi coram iudicibus adducti, subscribere, aut Ecclesiis suis cedere compellebantur. Multi privati ex omnibus urbibus excefferunt, ne accusarentur, quod Episcoporum amici essent. Magistratibus quoque Municipalibus imperatum fuerat, ut, nisi in singulis civitatibus suos Episcopos ad subscribendum cogere, ipsi pœna pecuniaria mulctarentur. Urbes omnes sollicitudo, & timor angebat. Non nulli Episcoporum ad Imperatorem ire coacti, ut ipsius Principis præsentia terrerentur; in quosdam calumniæ fingeantur, ut aliis metus incuteretur. Fuere non pauci, qui tot malis cedentes, S. Athanasii communioni renuntiarunt. Qui ad Imperatorem adducebantur, non admittebantur in conspectum, nec eis domo egredi licebat, nulla miseris quies dabatur, nisi subscriberent; renuentes in exilium ejiciebantur. Arianis summæ curæ erat partes suas plurimis subscriptionibus, etiam parum sinceris, augere. Imperator nunquam flecti se sinebat, ut Episcopos, propter fidem exules, revocaret, quamvis sæpe aliorum criminum reis, & propter furta, homicidia, seditiones proscriptis post paucos menses parceret.

Quicumque Arianorum amicus fuisset, etsi aliunde gravium criminum reus, & convictus, non accusabatur, aut judi-

Hist. Eccles. Tom. III.

R r

cio

Sæculum IV.
A. C. 355.

Ad solit.
p. 856.

Ibid. p. 810.

p. 812.

Sæculum IV. A. C. 355. cio perfunctorie instituto absolvebatur, inde clarius ei inter illos nomen; Imperatoris amicis adscribebatur, quidquid petiisset a iudicibus impetrabat. Contra, qui hæresi eorum infensus erat, etiam innocens, conficto crimine comprehendebatur, quod contumeliose de Imperatore locutus sit, aut blasphemè in Deum, illico ab Imperatore iudicatus, exulare cogebatur; In locum Episcopi depulsi statim mittebatur alius, Arianis ex affectu devotus, quem populis, quis vir esse, ignorantibus, armatorum opera obtrudebant; si qui recusarent, summo rigore, & bonorum privatione puniebantur, illum odisse jubebantur, quem amabant, Præceptorem suum, Patrem spirituales, & diligere hominem, quem averfabantur, eique liberos suos concedere, cuius vitam, & mores nesciebant.

§. XXIV.

S. Gregorii Nazianzeni, & S. Basilii initia.

Naz. Or. 4. p. 132. A Galli Cæsaris nece Julianus, frater eius, Athenis egerat, ubi adhucdum Philosophiæ, Eloquentiæ, & artium liberalium studia florebant; majorem partem hujus anni 355. ibi moratus inter alios sibi notos habuit S. Basilium, & S. Gregorium Nazianzenum, post hæc clariffi-